

A black and white photograph of a hand holding a stalk of grain in a field. The hand is on the right side, holding a single stalk of grain that has a dark, textured head. The field is filled with many similar stalks of grain, extending to the horizon. The sky is light and clear. The overall tone is agricultural and natural.

ДЕНЬ ПОЛЯ НА ДЕНЬ КОНСТИТУЦІЇ

5 стор.

ДЕНЬ ПОЛЯ НА ДЕНЬ КОНСТИТУЦІЇ

Про те, що Млинівська асоціація фермерів і приватних землевласників одна із найдільніших в області - не секрет для тих, хто має справи з агропромисловим виробництвом. Сюди входить п'ятдесят відчайдух, котрі на зорі аграрної реформи кинули виклик заангажованій колгоспній системі і консервативним чиновникам селянської політики, та взяли самостійно утверджувати нові принципи і напрямки тої політики. Перші млинці фермерства були глевкими. Але ці мужні, розумні і роботящі люди не скорилися на милість численних об'єктивних і суб'єктивних перепон, а продовжували плекати на землі свою долю.

Будемо відверті: держава не завжди ставилася до них прихильно. І не через те, що у найвищих кабінетах намагалися виполоти паростки аграрного доброчинства, а тому, що не було змоги підтримати належним чином ентузіастів праці, та й на місцях окремі чиновники городили тин із суцільних заборон. Та фермерський віз поволі рухався, прискорювався, набирав швидкості, і хоч нині на його дорозі ще зустрічаються вибоїни, до яких не дійшли руки стратегів аграрної політики, все-таки можна стверджувати, що фермерство - незворотне суцільне явище. Поволі трансформується у людей колишня колективістська збайдужілість і психологія власника землі. Як жартував один фермер: «Колісь я будував комунізм у державі, у колгоспі, а тепер будую його для себе». І хоч це будівництво дається нелегко, але воно скроплене вірою у власну творчу працю і надією на її щедрі плоди. А якщо воно освячене великою любов'ю до землі, то успіх неодмінно прийде.

Сьогодні кожен із півсотні сподвижників може це стверджувати, адже власними мозолями засвоював теорію і практику сільськогосподарського виробництва. Однотумці не приховували: їм поталанило, що районну асоціацію очолила мудра, досвідчена і енергійна людина - Григорій Станіславович Полінський, котрий не став «відбувати номер», а з головою поринув у роботу. Бо прийшов сюди не за славою, почестями чи нагородами, а допомогти землякам утверджувати нові форми господарювання на землі. Саме за підтримки Григорія Станіславовича і з його хазяйського благословіння перші успіхи знайшли багатьох фермерів і приватних землевласників. А прізвища працелюбів Сергія Сороки з Острожця, Володимира Котузи з Мошкова, Сави Зайчука зі Сморгви, Миколи Касянчука з Городниці, Ярослава Шевчука з Добрятина знають далеко за межами району, а декого з них навіть у стольному Києві-граді.

Нещодавно Григорій Полінський зініціював у районі День поля. Щоправда, вийшла накладка, бо цей захід співпав із Днем Конституції України. Та користь від такого заходу подвійна. Фермери і приватні землевласники разом зі своїми дружинами-помічницями і нахненницями святкували, а заодно збагачували свій досвід. Іншими словами, поєднали приємне з корисним.

ЯК СІЄТЬСЯ, ТАК І РОДИТЬСЯ

День поля стартував біля районного управління сільськогосподарства, де всі сфотографувалися на згадку. До участі у фермерському заході були запрошені начальник управління сільськогосподарства Вале-

нович вирощує цукристі без затрат ручної праці. У такому разі доводиться розкошелюватися на інші затрати, але вони окупляться. Гербіциди завозить із Польщі. Там їх вигідніше придбати, бо майже у два рази дешевші, ніж вітчизняні. Не дивно, що після такої інформації дехто із учасників Дня поля резюмував: «Українські хіміки нас обдирають!»

Оглянули гості фермера і плантації гороху, а тоді взяли курс на площі із зерновими.

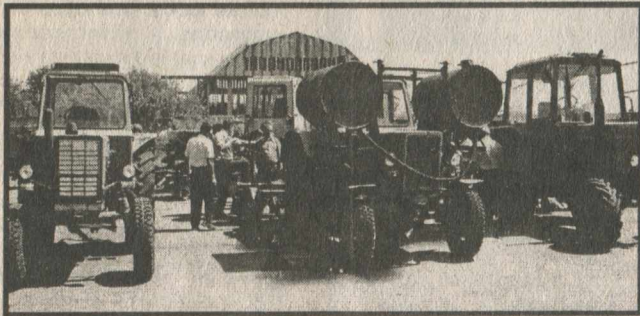
СКІЛЬКИ ВАЖИТЬ КОЛОСОК?

Співпраця науковця і фермера триває уже кілька років і, як свідчить практика цього ділового діалогу, взаємовигідна. Мабуть, корисною буде інформація А.П.Білітюка про ціни на озиму пшеницю цього року. Одна тонна насіння-еліти коштуватиме 1700 гривень, насіння першої репродукції - 1500 грн., другої репродукції - 1250 грн. Для тих, хто його придбає, держава доплачуватиме сортнадбавки. Тонна насіння третьої репродукції обійдеться у 1100 гривень, четвертої - 1000 гривень. До речі, зерновий клин городницького господарства по-праву можна назвати насіннєвим господар-

звернули увагу на третікале, бо у ньому вміст цукру вищий, ніж у пшениці, житі, кукурудзі.

По-третє, це поживний корм для відгодівлі свиней і великої рогатої худоби. Ну, і нарешті ціна на еліту третікале і пшениці майже однакова. Активно цю культуру вирощує фермер Микола Касянчук. Оглянувши ділянки із третікале, можна з

завідувач господарства Валерій Борішкевич, начальник відділу рослинництва цього ж управління Микола Лихочвор, голова асоціації фермерів і приватних землевласників Демидівського району Микола Савков. Ділова частина урочистості розпочалася із візиту у фермерське господарство Миколи Касянчука із Городниці.

Микола Костянтинович уже впродовж кількох років добивається вагомих результатів у господарстві. Обробляє 172 гектари землі. Цього року вирощує цукрові буряки на площі 50 га, горох - на 50 га. Чималий клін займають зернові, городина, а 27 гектарів сінокосів віддав людям під пасовище. Чи кожен із нас здатний на такий благородний жест?

Торік городницький фермер зібрав на кожному гектарі по 380 центнерів солодких коренів у заліковій вазі. Звісно, і цього року надіється на щедрий урожай, а рекордним можна вважати останній рік другого тисячоліття. Тоді нива із солодкими коренями видала «на-гора» більш як по 600 центнерів на кожному гектарі. У радянські часи за такі здобутки нагороджували орденами, а то і золотою зіркою Героя Соціалістичної праці. Сподіваюся, визнання на державному рівні у Миколи Касянчука ще попереду. Нині його успіхи розділяють однодумці, односельці.

До речі, Микола Костянти-

но сподіваюся, що люди, котрі знають толк у сільському господарстві, звернуть увагу на сорти озимої пшениці і ячменю, які культивує на своїх полях Микола Касянчук і, головне, на врожайність колоскових. Отже, торік фермер з Городниці зібрав із кожного гектара по 50 центнерів пшениці «Херсонської безості», по 48 цнт - «Поліської-90», по 52 цнт - «Крижинки», по 50 цнт - «Перлини лісостепу». Цього року фермер має намір продати 100 тонн озимої пшениці цих сортів.

Дещо бідніше вродили ячмені, але сорт «Цезар» - по 38 центнерів з гектара, «Невада» - по 38 цнт, «Корона» - по 46 цнт, «Пасадена» і «Пеяс» - по 49 центнерів. Усі сорти ячменю - пивоварні, із невеликим вмістом білків, високою бродильною здатністю. Їх використовують для виготовлення світлого пива. Мабуть, не кожне агроформування, та й не кожен приватний господар може похвалитися такою врожайністю. А щедрість ниви Миколи Касянчука пояснюється тим, що він дружить із агрономічною наукою. А консультує його, допомагає і, водночас, експериментує кандидат сільськогосподарських наук, завідувач відділом рослинництва Волинського інституту агропромислового виробництва, радник президента Академії наук Вищої школи України Анатолій Петрович Білітук.

ПОЄДНАННЯ ВДАЛЕ: ХЛІБ І... ТРЕТІКАЛЕ

Окремо скажу про третікале. За інформацією науковця, у західному регіоні України у рівних умовах його збирають на 12-20 центнерів з гектара більше, ніж озимої пшениці чи озимого жита. Нині його вирощують у 52 країнах світу. Скажімо, у Польщі клін із третікале займає 1 мільйон 100 тисяч гектарів, а середня врожайність становить 61 центнер з гектара. У Німеччині ці показники відповідно 700 тисяч гектарів і 56 центнерів, у Франції - 800 тисяч гектарів і 61 центнер з гектара. До речі, в Україні збираються засіяти третікале на площі 800 тисяч гектарів. Чому ж цій культурі приділяється така увага?

По-перше, із борошна третікале випікають смачний хліб, печиво, вареники, пельмені. Хлібопродукти не так швидко черствіють, як із пшеничного чи житнього борошна.

По-друге, в Іспанії, Португалії, Греції із цієї культури варять пиво. До речі, уже лікоро-горілчані комбінати

упевнено припустити, що його врожай буде вагомим.

До речі, у фермерському заході взяв участь аспірант інституту землеробства України Василь Федчук, котрий на землі городницького фермера проводить наукові досліді. Василь Феодосійович виклав своє бачення вирощування зернових у наших умовах.

ЯКИЙ САВА, ТАКА Й СЛАВА

Підбивали підсумки Дня поля у господарстві смордівського фермера Сави Андрійовича Зайчука. Його родина гостинно зустріла численну делегацію учасників хліборобського заходу. Сава Андрійович доклав чимало зусиль, доки розкрутив маховик свого господарства. До речі, він не махнув рукою на соціальну сферу і проклав до хутора, де хазяйнує, один кілометр дороги. І хоч вона збудована далеко не за новітніми технологіями, але у найлютішу грозу і після неї до садби фермера можна доїхати легковиком. Було б добре, аби цей приклад став точкою відліку для реалізації соціальних програм у населених пунктах керівниками приватних агроформувань. За тоннами, кілограмами, врожайми, жнивими не слід губити людину, котра працює на землі і заслуговує на шану, повагу, достойні і цивілізовані умови життя.

Віталій ТАРАСЮК.